

vilde spille det høje Tings Tid ved en Gentagelse af disse Oplysninger.

Jeg finder heller ingen Anledning til at komme ind paa skattepolitiske Bemærkninger i al Almindelighed, thi det, der blev fremsat i den Henseende af den højtærede Finansminister, kan jeg i alt væsentligt underskrive. Jeg skal dog kun paa ny minde om, at Grunden til disse Skattelovforslags Fremkomst jo er, at der skal skaffes Dækning for Renter og Afdrag af det Statslaan, som blev optaget i Efteraaret for at skaffe Udvej til Betaling af de store Udgifter, som Verdenskrigen har paaført os. Endvidere er der jo ogsaa ved disse Skattelovforslags Forelæggelse opfyldt et Løfte, som den højtærede Finansminister ved Behandlingen af Statslaansforslaget afgav efter Opfordring fra flere Sider, og særlig da fra Venstrepartiets Side, om i indeværende Samling i nogenlunde god Tid at forelægge Skattelove til Dækning af disse Udgifter. At den højtærede Finansminister ved disse Forslags Udarbejdelse har holdt sig alene til de direkte Skatter, kan jeg for mit Vedkommende billige, som Forholdene er, men jeg skal tilføje — og jeg haaber i den Henseende at være i Overensstemmelse med den højtærede Finansminister, hvad jo ogsaa fremgik, synes mig, af de Udtalelser, han fremsatte —, at havde Forholdene ikke været ekstraordinære, vilde jeg for mit Vedkommende ikke have fundet det rigtigt, at saa store Beløb blev tilvejebragt alene ved en Forøgelse af den direkte Beskatning, men vilde have ment, at det saa havde været rigtigt at tage en vis Del af Beløbet gennem Forhøjelse af de indirekte Skatter. Der er jo en Grænse for, hvilken Belastning de direkte Skatteobjekter — Formuen og Indkomsten — kan bære, hvor store Byrder det kan være rigtigt og forsvarligt og klogt at lægge over paa dem, og ved de tre Forslag, som nu er fremlagte, forrykker man jo ogsaa i væsentlig Grad det Forhold, som ved Skattelovene af 1912 blev bragt til Veje imellem direkte og indirekte Beskatning. Men, som sagt, som Forholdene nu stiller sig, gør jeg for mit Vedkommende ingen Indvending imod, at den højtærede Minister ved Udarbejdelsen af Forslagene har holdt sig alene til de direkte Skatter, lige saa lidt som der er rejst Indvendinger derimod, saa vidt jeg har bemærket da, i

Folketinget. Men jeg vil udtale det Haab, at man ved den forestaaende store Skatte-revision, som jo vil komme til at foreligge i en nærmere Fremtid, maa kunne naa til i nogen Maade at retablere det Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning, som var tilvejebragt ved Skattelovene af 1912 og ved de Reforme af den indirekte Beskatning, som var gaaet forud. Jeg tror, det vil være heldigst for en god og sund Udvikling af vore økonomiske Forhold.

De Ændringer, der er foretagne i Forslagene i det andet Ting, kan jeg i alt væsentligt billige. Jeg synes, de gennem-gaaende er Forbedringer, og jeg skal ikke undlade at fremhæve, at jeg finder det ubetinget rigtigt, at det Beløb, der efter den højtærede Ministers Forslag skulde tilvejebringes ved en Forøgelse alene af Formuebeskatningen, nu delvis bliver lagt over ogsaa paa Indkomstbeskatningen. Jeg kan ikke være enig med den højtærede Finansminister i, at det vilde være rigtigt at tage hele dette Beløb paa Formuebeskatningen. Jeg synes, det der er det rigtigste, at vi bliver i det Spor, vi indtog ved Skattelovene af 1903: at vi skal lægge den Slags Skatter ikke blot paa Formuen, men ogsaa — og ikke mindst — paa Indkomsten. Det kan vel ikke helt ud siges, at vi bliver i dette Spor, dersom det nu foreliggende Lovforslag vedtages; thi Formueskatten bliver jo derved forholdsvis ikke ubetydeligt mere forøget end Indkomstskatten, men som dette Lovforslag nu foreligger, skal jeg dog efter Omstændighederne ikke gøre nogen Indvending derimod.

Ligeledes kan jeg billige den lille Nedsættelse, der i det andet Ting er gjort paa nogle Klasser Arvelodder i Afdeling A af Lovforslaget om Ændring i Lov om Arveafgift. Det er den Klasse, der omfatter de Tilfælde, hvor Arven tilfalder Arveladerens Ægtefælle, Afkom eller Adoptivbørn. Jeg billiger, at man der har nedsat Afgiften lidt for en 2—3. Klassers Vedkommende.

De to Lovforslag om Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten og om Forhøjelse af Arveafgiften kan jeg altsaa billige i den Skikkelse, hvori de nu foreligger.

Ligeledes kan jeg billige, som foreslaaet af den højtærede Finansminister ved Forslaget om en overordentlig Indkomstskat, at de Borgere i vort Land, som i Mod-